

[Boligministeren.]

ger med omegnskommunerne. Da en del kreditforeninger og de fleste hypotekforeninger har deres udlånsadgang knyttet til købstadbegrebet, idet de enten kun må give lån i købstæderne eller kun uden for købstæderne, er en omlægning af udlånsområderne påkrævet. Ved de sammenlægninger, som kredit- og hypotekforeningerne er enedes om, foretages samtidig en ændring af udlånsområderne, hvorved dette problem bringes ud af verden.

Disse sammenlægninger og områdeændringer kan ikke gennemføres på det gældende lovgrundlag. Da foreningerne lægger stor vægt på at søge nyordningen gennemført så hurtigt som muligt efter kommunalreformens ikrafttræden den 1. april 1970, og da omlægningen kræver omfattende forberedelser, har kommissionen efter foreningernes ønske henstillet til regeringen at fremsætte dette lovforslag, som alene tager sigte på at skabe lovhjemmel for sammenlægningerne og for etablering af samarbejdet om udstedelse af fællesobligationer.

Kredit- og hypotekforeningerne er som nævnt ved de omtalte sammenlægninger m. v. gået ud fra, at man bliver stående ved en to-lagsordning af realkreditten, og at man ikke åbner mulighed for enhedsprioritering, det være sig gennem yderligere sammenlægning med realkreditfondene eller ved at give begge slags realkreditinstitutter adgang til at yde lån fra bund til top.

Denne forudsætning kan naturligvis hverken regering eller folketing på forhånd binde sig til. Det ville ikke være rigtigt, om lovgivningsmagten ved at gennemføre en lov, der giver de kredit- og hypotekforeninger, som måtte ønske det, adgang til sammenlægning, uden videre skulle afskære sig fra i den endelige realkreditlovgivning at gå andre veje end den påtænkte to-lagsordning, hvis man finder, at dette er den rigtige løsning for den fremtidige danske realkredit.

På den anden side må det vel erkendes, at en fremsættelse og gennemførelse af lovforslaget uden forbehold på dette punkt af foreningerne kunne blive opfattet som en stiltiende accept af den forudsætning, som de har lagt til grund. For at bringe dette spørgsmål på det rene har jeg derfor forhandlet med realkreditkommissionens for-

mandskab og kredit- og hypotekforeningernes stående fællesudvalg. Fra kreditforeningernes stående fællesudvalg har jeg derefter modtaget en erklæring af 9. november 1969, som jeg gerne vil citere:

„Under henvisning til forhandlingerne den 30. oktober 1969 mellem hr. boligministeren og Realkreditkommissionens formandskab samt formændene for Kreditforeningernes stående Fællesudvalg og Hypotekforeningernes stående Fællesudvalg skal man herved tillade sig at gentage anmodningen om, at det af Realkreditkommissionen af 1966 til ministeren oversendte udkast til forslag til lov om sammenlægning af kredit- og hypotekforeninger m. v. fremmes mest muligt.

Fællesudvalget finder, at forslaget fremsættelse for folketinget og dets behandling dér vil være ønskeligt for at tilendebringe de gennem lang tid førte meget vanskelige forhandlinger om gennemførelse af en strukturrationalisering i realkreditten.

Det blev af ministeren under forhandlingerne anført, at det af hensyn til forslagets behandling i folketinget var nødvendigt at afvente dels redegørelsen fra det ved økonomiministeriets skrivelse af 9. juni 1969 nedsatte udvalg („Kurt Hansen-udvalget“), dels Realkreditkommissionens endelige betænkning, der efter det oplyste forventes at foreligge inden årets udgang.

På baggrund af den virksomhed, der — bl. a. på grund af den til gennemførelse pr. 1. april 1970 vedtagne kommunalreform — er udfoldet inden for de 19 kredit- og hypotekforeninger for at få fremmet planerne om strukturrationaliseringen, samt af hensyn til de omfattende praktiske foranstaltninger, som er nødvendige for at skabe de nye institutioner, der fremtidig skal give 1. prioritetslån i faste ejendomme, finder fællesudvalget det nødvendigt, at det fornødne lovgrundlag kan skaffes til veje hurtigst muligt af hensyn til de vedtagelser i repræsentantskaber og på generalforsamlinger, som er nødvendige forudsætninger for strukturændringerne.

I anledning af det ovenfor anførte om det fortsatte arbejde på at gennemføre rationaliseringen kan fællesudvalget udtale, at man er af den opfattelse, at det ikke ved det omhandlede lovforslags fremsættelse og behandling udelukkes, at der fremkommer